

kendine ait
bir merkez

suna sözer topluluk merkezi
tanıtım etkinliği broşürü

Social Policy, Gender Identity and
Sexual Orientation Studies Association

İçindekiler

Suna Sözer Topluluk Merkezi Gönüllülerinin Paylaşımları <i>Aşkim Çelebi, Suna Sözer Topluluk Merkezi Gönüllüsü</i>	3
Suna Sözer'in Yakın Bir Arkadaşının Anma Konuşması <i>Didem Kalafat, Eski Pazar Sohbetleri Gönüllüsü</i>	5
Merkezin Vizyonu ve Çalışmalarına Dair Sunumu <i>Doğukan Kocabaş, Ruh Sağlığı Koordinatörü</i>	10

Suna Sözer Topluluk Merkezi Gönüllülerinin Paylaşımları

Yaklaşık bir asır önce Virginia Woolf, Kendine Ait Bir Oda adlı makalesinde “Bir kadının kurmaca yazabilmesi için parası ve kendine ait bir odası olmalı” demişti. Bugün de queer bir topluluk olarak bu soruyu yeniden soruyoruz: Peki ya bir trans kadın kurmaca yazmak istediğinde? İçinde bulunduğumuz zaman ve mekânı düşündüğümüzde bu soruya kolay bir yanıt bulamıyoruz. Belki de yanıtın yakıcılığıyla karşılaşmamak için bunu erteliyoruz. Zira bir trans kadın önce hayatta kalmak zorunda. Bu gerçeğin yarattığı burukluk içimize yer ediyor.

Fakat biz bu burukluk karşısında vazgeçmiyoruz. Israrla, bilinçle ve inatla inanıyoruz ki, LGBTİ+ların çabasının hayatta kalmaya dair içerdiği güçlü potansiyelin yanı sıra; hayal gücünün, yaratıcılığın ve kurmacanın da nefes alabileceği bir gelecek mümkün. Biz tam da bu inanca gönüllüüz. Çünkü kendimize ait bir merkezimiz var. Suna Sözer Topluluk Merkezi’nde gönüllü olma nedenlerimizi düşündüğümüzde hepimizin aklına tekrar tekrar aynı şey geliyor: topluluk olmanın anlamı. Yan yana gelmek, birlikte durmak, ortak kimlikler, deneyimler, benzer zorluklar, hayaller ve arzular etrafında bir araya gelmek gerçekten de dönüştürücü bir güç.

Deneyimlerimizden biliyoruz ki queer topluluklar ve mekanlar bize özgürlük, güç ve güven sağlıyor. Bu duygular sadece kişisel değil; ortaklaştığımız bir hakikat. Birbirimizle buluşabildiğimiz, birbirimize destek olabildiğimiz, birlikte üretebildiğimiz, deneyimlerimizi paylaşabildiğimiz ve güvenle var olabildiğimiz bir alan fikri motivasyonumuzun temeli belki de. Çünkü maruz bırakıldığımız baskıya, şiddete, yaşamlarımıza ve alanlarımıza yöneltilen tehditlere karşı dayanıklılığımızı buradan, birbirimizden alıyoruz.

Tam da bu yüzden, topluluk olmanın vaat ettiği bu gücü daha somut bir yere taşımak için burada gönüllü olduk. Aramızdan bazıları Suna Sözer Topluluk Merkezi açılmadan önce de SPoD'da psikososyal çalışmalar yürütüyordu. Bu deneyimlerden hareketle, daha toplumsal bir düzeyde katkı sunma olasılığı da bizi heyecanlandırdı. Gönüllü olma motivasyonumuz, bazılarımız için tam da buradan filizlendi: terapi odasından sokağa, sokaktan gündelik yaşama taşınan bir dayanışma ve kolektif iyileşme deneyimi.

Merkezin bize göre işlevi çok açık: güvenli bir dayanışma alanı yaratmak. Burada hepimiz yalnız olmadığımızı hissedebiliyor, kimliğimizin görüldüğünü, kabul edildiğini ve karşılandığını deneyimliyoruz. Aidiyet duygusunun psikolojik ve sosyal iyileşmenin en güçlü unsurlarından biri olduğunu da görüyoruz. Aynı zamanda burası bizim için birlikte üretmek için bir alan sunuyor. Buraya gelen herkes bilgi ve deneyimlerini paylaşabiliyor, topluluğa katkıda bulunabiliyor, yeni sosyal roller deneyimleyebiliyor. Böylece merkez, yalnızca etkinlik sunan bir yer olmaktan çıkıp bize şu mesajı veriyor:

“Seni görüyoruz. Buradasın ve burayı birlikte şekillendirebiliriz.”

SPoD ve Suna Sözer Topluluk Merkezi'ni birbirimizi destekleyebileceğimiz, aidiyet bulabileceğimiz ve birlikte güçlenebileceğimiz alanlar olarak görüyoruz. Kolektif çabamız, dayanışmamız ve cesaretimizle buranın sadece bireysel iyileşmeye değil, daha geniş toplumsal dönüşüme de katkı sunacağına inanıyoruz. Bu yolculuğun herhangi bir aşamasında emeği geçen herkese gönülden teşekkür ediyoruz.

Suna Sözer'in Yakın Bir Arkadaşının Anma Konuşması

Merhaba, ben Didem Kalafat. Suna Sözer'in SPoD'da gönüllülük yaptığı Pazar Sohbetleri ekibinden Suna'nın ekip arkadaşım. Formel olarak böyle tanıtabilirim kendimi ama 2023'ten önce ve sonra birkaç hayat yaşamışım, Suna ile ilişkim onun gidişinden sonra bile birçok kez şekil değiştirmiş gibi hissediyorum. Bugün burada Suna Sözer Topluluk Merkezi açılışında bir aradayız. Bunu söylemek bile bende çok şey uyandırıyor: Suna ve topluluk aynı cümlede. Doğru geliyor.

2025'in sonuna geldik. "Aile yılı" adı altında geçirdiğimiz bir yılda bir yanımız lubunyalılar için aile olmayı, güvenli alanları, dayanışmayı konuşuyor... Bir yanımız ise hâlâ 2023'ün Şubat'ında, deprem gölgesinde, kaybettiklerimizde.

Suna'nın Pazar Sohbetlerine başvurduğu zamanı hatırlıyorum: hemşire, üniversiteden beri STK'larda gönüllülük yapmış, Van depremine gitmiş, birçok alanda aktif. Sivil alanda kariyer yapmak istiyor. Pazar Sohbetleri'nin ona göre bir alan olmadığını, Suna'nın muhtemelen CV doldurmak için buraya geldiğini, buranın çok daha hassas ve derin ilişkiler, etkileşimler alanı olduğunu, Suna'nın uyamayacağını düşünmüştüm. Yine de aramıza katıldıktan sonra onun dünyasına şahit oldum. Herkese özenle yaklaşması, kıvrak zekâsı, Pazar Sohbetlerinde ne yaptığımızı, buranın nasıl bir alan olduğunu hemen kavraması... Hiçbir toplantıyı kaçırmaması, bol bol görev alması. Sohbetlere katılanların da, diğer gönüllülerin de iyilik hâlini sürekli takip etmesi, gönüllü sorumluluklarını ciddiye alması... SPoD takas pazarına Halkalı'dan bir sürü kıyafet taşıması... Hem içsel olarak hem de gerçekten İstanbul içinde sürekli bir yolculuk halinde olması.

O kadar çok şey öğrendik ki Suna'dan; bizlerin dışımızda gösterdiğimiz halimizden çok, içimizdeki halimizi kabul etti, sevdi, dokundu ve bunu kimseye göstermeden, bizi afişe etmeden yaptı. Burada onunla yaşantısı olan herkesin kimseye paylaşmadığı çok özel bir bağı ve anısı olduğuna eminim.

Overachiever mi? Lubunya overachieverliği... Halkalı'da oturur, hemşire olarak nöbetini tutar, gönüllü sorumluluklarını tam yerine getirir; bunun dışında bendir kursuna gider, partilere, kampa gider, başka toplumsal fayda projelerine destek olur ve bireysel olarak yaşantılarımızda yer tutar, bizi takip ederdi. Bu kadar çok şeyi yapacak zamanı nasıl bulur, yaratır, organize eder kimse bilemez. Hayata tırnaklarıyla sıkı sıkı tutunan biriydi; ben bunu ancak yaşamda ısrar olarak adlandırabiliyorum. Lubunya dirayeti, enerjisi diyebileceğimiz şey vardı onda. Biz devam etmek istemediğimizde o bizi çekerdi. Yılgın, yorgun olduğun zamanda mesaj atar, arardı. Uzakta oturmasına rağmen hepimize yetişirdi. Yaşamakta ısrarcıydı.

Ben Pazar Sohbetleri gönüllüsü olarak SPoD'a dahil oldum ve dört yıl bu alanda kaldım. Burası benim için genişleme, açılma, büyüme, dayanışma alanıydı. 2023 depremlerinden sonra deprem sahasına profesyonel destek vermeye gittim; iki yıl saha çalışmasının ardından geçen sene İstanbul'a geri döndüm. Gidişimin sebeplerinden biri Suna'yı kendimce yaşatmak istememdi, çünkü eminim Suna yaşasaydı oraya ilk koşan o olacaktı. Hâlâ lubunyalar ve deprem hakkında çalışıp alana katkı vermeye çalışıyorum.

Bu topluluk merkezi ile birlikte Suna beni nasıl Hatay'a çağırıdıysa şimdi tekrar SPoD'a çağırıyor; merkezde dayanışmayı büyüteceğim. Biliyorum ki onun temas ettiği herkes ve her alan hâlâ onu yaşatıyor: hastanede bir eğitim ve burs programı düzenlendi, gönüllü dostları onun adına maratonlarda koştu, sevgili Uzay onun adına çocuklarla gökyüzü izleme projesi yazdı, diyar diyar gezip gökyüzüne baktı Suna için. Pazar Sohbetleri gönüllüleri de diğer LGBTİ+ örgütlerine Suna ile "Diyar Diyar Pazar Sohbetleri"ni götürdü. Herkes gündelik bir anda, bir şarkıda, birilerine yardım ederken, birilerini affederken, kedisini köpeğini severken, eylemlerde, 8 Martlarda bayrak açarken, onur yürüyüşünde gaz yerken, hatta ben bu 25 Kasım'da Taksim'e çıkılınca O'nu düşündüm- bu kaybı yaşayan bir başkasına "Nasılsın?" diye mesaj atarken, birilerine bakım verirken Suna'yı hatırlıyor, anıyor.

Burada onun yoldaşı olmuş herkesin onunla özel bir bağı ve şimdi bize anlatmadıkları minnet borçları vardır. O yüzden biliyorum ki Suna'nın yokluğu hepimizde derin yaralar açtı. Hayal edilemez şekilde etkilendik. Suna'yı kurtarmaya çok çalıştık. O dört günü hatırlıyorum... Biz hepimiz Suna olduk, Suna enerjisiyle aradık. Detaylara girmeyeceğim ama Suna nasıl bir enerjiyle koşardıysa biz de o enerjiyle aradık. Bugün hâlâ bir şarkıda, gündelik akışımızda Suna dilimizde. Son konuşmalarımızı, yaptığımız şeyleri ben yaşatıyorum. Herkes yaşatmaya çalışıyor. Adına burslar, SPoD eski ofisimizdeki salon, anısını yaşatmak için birçok şey yapıldı. Yokluğu bile başka bağlar kurdu.

SPoD Suna için önemli ve ayrıydı. Suna'nın yaptığı bir sürü gönüllülük vardı; sivil toplum alanında bilinirdi. Ama burası Suna için aynı zamanda bir açılma alanıydı. Bunu herkes anlamaz ama ben anlarım, çünkü benim de bu yönüme dokunmuştu. Pazar Sohbetleri ve SPoD belki çok aktivist bir yer olarak görülmeyebilir. Burası bir temas alanı, dayanışmayı ördüğümüz bir yerdir. Sesimiz çok çıkmaz ama uzun vadeli, derin ilişkilerin, lubunyanın ihtiyacı olan güvenli alanın sağlandığı yerdir. Suna buranın etkisini çok iyi biliyordu. Yeni gönüllü başvurularını değerlendirirken o da aynı benim gibi hassas, burada yaptığımız şeyi anlar haldeydi. "Diyar diyar Pazar Sohbetleri" diyerek ülkedeki başka derneklerde bu alanı paylaşmamız, tanıtmamız zamanı geldiğinde bunun ne demek olduğunu çok iyi anlamıştı. Tüm bunlar onu kaybetmemizden hemen önce meşgul olduğumuz şeylerdi.

Ölüm bizim topluluğumuza çok yakın bir şeydir. Nefret cinayetleri, trans cinayetleri, nefrete karşı dayanamayıp hayattan vazgeçen lubunyalar, yaşatılmamış hayatları çalınmış lubunyalar, bir kazayla, afetle, ihmalle aniden kaybettiğimiz arkadaşlarımız... Bunlar bizim tarihimizde bize yakın ve tanıdaktır. Devlet politikalarıyla, nefretle, hedef göstermelerle öldürülmeye çalışılıyor. "Aile yılı" ilan edilirken lubunyalar yok sayılıyor, kriminalize ediliyor, kamusal alandan silinmeye çalışılıyor.

Ama biz buradayız. Dayanışmamız, birbirimize tutunuşumuz var. Belki artık bunu çok daha özenle, düşünerek, sorumlulukla yapmaya ihtiyacımız var. Canımız yanarken bir başka lubunyaya karşı bakım odaklı, kırmadan dökmeden derin bağlar kurmaya ihtiyacımız var. Suna benim için bunun karşılığıdır. Dayanışma bizim hayatta kalma stratejimizse, bunu da etik, bakım, farkındalık ve ihtimam çerçevesinde yapmaya, topluluğumuzu dönüştürmeye ihtiyacımız var.

Suna bizi böyle bir topluluk yapabilecek biriydi. Bu yüzden bu merkeze “Suna Sözer Topluluk Merkezi” verildiği için çok mutluyum. Bu yüzden buraya geri dönüyorum. Burada Suna gibi devam etmek istiyorum.

Suna Sözer Topluluk Merkezi, yasın değil, yaşamda ısrarın mekânı olsun. Birbirimizle dayanışmamızı ihtimam çerçevesinde sürdürebildiğimiz, dönüştüğümüz, daha da açıldığımız alanımız olsun.

Teşekkür ederim.

Merkezin Vizyonu ve Çalışmalarına Dair Sunum

LGBTİ+ların yaşamı uzun süredir yalnızlık, güvencesizlik ve görünmezlik döngüsü tarafından belirleniyor. Bu içine sıkıştırıldığımız döngü bireysel kırılğanlıkların veya kişisel başarısızlıkların bir sonucu değil. Bu kısır döngü; ayrımcılık, dışlanma ve devlet şiddetinin yarattığı kronik ruhsal stress, her türlü sosyal ve ekonomik destekten mahrum bırakılma ve yoksulluk anlamına geliyor. LGBTİ+'ların maruz bırakıldığı bu yapısal şiddet, sosyo-ekonomik hayata katılım ve ruhsal iyilik hâlini belirleyen en temel etmen. İşte bugün size bu yapısal şiddetin yarattığı bu iki soruna, yani sosyo-ekonomik yaşama katılım ve ruhsal iyilik haline ilişkin sorunlara Suna Sözer Topluluk Merkezimizin nasıl yanıt bulmaya çalıştığımızı göstermeye çalışacağım.

Şunu biliyoruz ki depresyon, kaygı, travma, madde kullanımı ve intihar düşünceleri LGBTİ+lar arasında genel nüfusa kıyasla çok daha yüksek. Türkiye'de bu tablo aile reddi, kamusal alandan dışlanma ve LGBTİ+ karşıtı politikalar nedeniyle daha da ağırlaşıyor. Dahası, erişilebilir ve onaylayıcı ruh sağlığı hizmetleri neredeyse yok denecek kadar az; hizmetlere erişim çoğu zaman yüksek maliyetli ve kapsayıcı olmayan bireysel terapiyle kısıtlı kalıyor. Örgütlü biçimde terk edilmeye bırakılan LGBTİ+lar, güvenli, kapsayıcı ve nitelikli hizmetlere erişmekte ciddi güçlük yaşıyor.

Bunun yanı sıra, genç yaşta ailesinin sosyal ve ekonomik desteğinden mahrum kalan, gündelik olarak maruz kaldığı şiddet ve ayrımcılıkla mücadele ederken eğitimini tamamlayamayan, iş verenler tarafından çalışma yaşamının dışına itilen LGBTİ+'lar yaygın şekilde işsizlik, evsizlik ve yoksulluk ile mücadele etmek durumunda kalıyor.

Tüm bu şiddet ve ayrımcılığa rağmen LGBTİ+ topluluğu her zaman kendi iyileşme ve hayatta kalma gücünü üreten bir hareket olarak karşımıza çıkıyor. Geçmişten bugüne tüm olumsuzlukların ortasında, LGBTİ+'lar kriz ve travmalarla başa çıkma pratikleri, akran dayanışması ve güvenli buluşma alanlarıyla var olmayı sürdürüyor. LGBTİ+' topluluklar, gayri resmi bakım ilişkileri ve sosyal yardımlaşma ağları sayesinde ruhsal iyilik halini ayakta tutan ve geçim derdiyle baş etmeyi sağlayan görünmez yapıları icat etmesiyle ön plana çıkıyor. Bu da oldukça yaratıcı ve güçlü bir potansiyelin varlığını işaret ediyor bizlere.

Topluluk Merkezi tam da bu potansiyeli büyütme fikrinden doğuyor: Kendiliğinden oluşan bu iyileşme ve yardımlaşma pratiklerini görünür, erişilebilir, programlı ve sürdürülebilir kılan bir yapı olmak ve topluluğun zaten sahip olduğu dayanıklılığı bir katalizör gibi hayata geçirmek.

Amacımız LGBTİ+'lara güvenli bir fiziksel alan sunabilmenin yanı sıra dayanışmayı, örgütlenmeyi ve sağaltımı bir arada düşünen yeni bir topluluk perspektifi oluşturmak. Merkez, güvenli bir alan sunmanın ötesine geçerek; yapısal ekonomik eşitsizliklere karşı yardımlaşmayı ve dayanışmayı ön plana çıkarırken; bir arada olmanın kendisini iyileştirici bir müdahale haline getiren kolektif bir iyileşme fikrini somutlaştırmayı hedefliyor. Burada ruhsal esenlik; toplumsal bağlarla, karşılaşmalarla ve ortak deneyimlerle yeniden kurulurken; bizleri sosyo-ekonomik yaşamdan dışlayan sisteme karşı topluluğun kendi kaynaklarını birbirinin faydası için harekete geçiriyor.

Social Policy, Gender Identity and
Sexual Orientation Studies Association

Merkezimizde bu perspektifi hayata geçirebilmek için özellikle iki alandaki faaliyetlere odaklanmak istiyoruz. Bunlar LGBTİ+ ruh sağlığının desteklenmesi ve LGBTİ+'ların sosyo-ekonomik yaşama katılımının artırılması olacak.

Bunlardan ilki, yani LGBTİ+ ruh sağlığının desteklenmesi SPoD'un uzun yıllardır faaliyet gösterdiği bir alan. Dolayısıyla bu konudaki faaliyetlerimize çoktan başladık bile. Ancak, topluluk merkezi ile birlikte ruh sağlığına bakışımızda bir değişiklik yaptık. Merkezimizde ruh sağlığını yalnızca klinik süreçlerle sınırlamayan bir yaklaşım benimsiyoruz. Bu yaklaşım, Türkiye'deki LGBTİ+ destek mekanizmaları içinde gerçekten bir ilk niteliği taşıyor. Çünkü burada iyileşmeyi yalnızca bireysel terapi odasında başlayan bir süreç olarak değil, kolektif yaşamın içinde yeniden kurulan bir toplumsal pratik olarak ele alıyoruz. İyileşmenin kolektifleştirilmesi, LGBTİ+ sağlığını bireysel düzlemde toplumsal bir düzleme taşıma ve iyileşirken aynı zamanda örgütlenme fikri, merkezimizin ortaya koyduğu yeni perspektifin temelini oluşturuyor.

Merkezde yürütülen düzenli psikoeğitim programları, akran destek grupları, güvenilir bilgiye erişim faaliyetleri ve sosyal-kültürel buluşmaların her biri, kişinin bireysel ruhsallığını güçlendirdiği gibi topluluk bağlarını da derinleştiriyor. Bu faaliyetlerde tek bir hedef yok; aynı anda çok katmanlı bir süreç işliyor. Bir kişi başlangıçta bireysel olarak faydalanmak için başvuruyor; ancak orada kolektif bir iyileşme alanıyla karşılaşılıyor. Sonrasında sosyal bağlar kurulmaya başlıyor, bu sosyal bağlar bireysel dayanıklılığı artırıyor, kişinin kendini güvende hissettiği bir topluluk alanı oluşuyor. Böylece her etkinlik, bireysel düzeyde başlayan bir iyileşme ihtiyacını topluluk düzeyinde bir güçlenmeye dönüştürüyor.

Tam olarak bu nedenle, yürüttüğümüz çalışmalar LGBTİ+ların içine sıkıştırıldığı yalnızlık, güvencesizlik ve görünmezlik döngüsünün güçlü bir karşılığı — adeta antidotu — olarak işliyor. Yalnızlık, izolasyon ve kamusal görünmezlik, LGBTİ+ların deneyimlediği kronik ruhsal stresinin en ağır belirleyicilerinden biri. Biz ise aynı değişkenleri tersine çevirmeye çalışıyoruz: bağ kurma, görünür olma, birlikte düşünme ve dayanışma hissi, iyileşmenin temel malzemelerine dönüşüyor. Araştırmalara göre de toplumla kurulan bağın, bir kişinin ruh sağlığını güçlendirmede en az klinik müdahaleler kadar etkili olduğu artık biliniyor.

Topluluğun kendi iç gücünü açığa çıkarmayı hedefleyen bu yeni çerçeve ve dönüşümün şuna da yaramasına umuyoruz: Şu anda LGBTİ+ destek mekanizmaları çoğunlukla yalnızca bir kriz ortaya çıktığında onlara müdahale edebilmeye yönelik. Fakat, benimsediğimiz strateji doğrultusunda kriz oluşmadan önce de destek sunabilen bir kapasiteye sahip olacağımızı umuyoruz.

Merkezin açık kaldığı son iki ayda HIV ile yaşayan LGBTİ+lar, madde kullanımıyla ilgili güçlük yaşayanlar, Arapça konuşan LGBTİ+lar gibi farklı gruplarla hem profesyonel hem de sosyal nitelikli destek programları gibi pek çok faaliyeti hayata geçirdik. Psikolojik destek gruplarından psikoeğitim oturumlarına; film gösterimlerinden kitap ve müzik kulüplerine uzanan geniş bir yelpazede faaliyet gösteriyoruz. Bu çeşitlilik, Merkezin biopsikososyal modelini sahada görünür kılıyor: yani ruhsal esenliği yalnızca klinik bir müdahaleden ibaret görmeyen, toplum bağlılığını da iyileşmenin aktif bir parçası haline getiren bir yaklaşımı.

İkinci odaklandığımız alan ise LGBTİ+'ların sosyo-ekonomik yaşama katılımı. Bu aslında SPoD için görece yeni bir çalışma başlığı. Bu nedenle iki ay gibi kısa bir sürede bu alanda kapsamlı faaliyetler yürütemedik. Evsizlik, işsizlik ve yoksulluk gibi sorunların yapısal eşitsizliklerden beslendiğini biliyoruz; LGBTİ+ topluluğuna yönelik güçlendirme çalışmalarının bu eşitsizlikleri ortadan kaldırmayacağını da farkındayız. Bu sorunları ancak uzun vadeli toplumsal dönüşüm çözebilir. Yine de bu durum, LGBTİ+'ların acil ihtiyaçlarını karşılamak ve mevcut düzen içinde sosyo-ekonomik katılımını artırmak için kısa ve orta vadeli çalışmalar yürütme sorumluluğumuzu ortadan kaldırmıyor. Bu nedenle önümüzdeki dönemde mesleki gelişim kursları, CV hazırlama ve mülakat teknikleri gibi yumuşak beceri atölyeleri, staj ve iş imkanları yaratma, sosyal yardım miktarlarının artırılması için savunuculuk yapma ve gıda, barınma, sağlık gibi acil ihtiyaçlara yönelik destek programları geliştirmeyi hedefliyoruz. Tüm bunları hayata geçirmek için özel sektörle ilişkilerimizi genişletmeyi, insani yardım ve kalkınma alanlarında LGBTİ+ farkındalığını artırmayı ve yeni işbirlikleri kurmayı da önceliklerimiz arasına aldık.

Önümüzdeki dönemde burada anlattığımız çizgiyi sürdürmek, en büyük gayemiz. Hedefimiz, LGBTİ+lara uluslararası standartlarda destek hizmetleri ulaştırabilmek. Bunun için de güvenli ve kaliteli müdahaleler planlamak; bilimsel ve kanıt temelli bir destek sistemini uzun vadede sürdürebilmek bulunuyor. Hedefimiz topluluğun sistematik bir şekilde kendi bilgisini ürettiği, sorun alanları ve ihtiyaçlarına dair kendi verisini ortaya koyduğu ve bu verilerin kendi ilke ve değerlerine uygun şekilde savunuculuk, kaynak geliştirme gibi alanlarda kullanıldığı bir yapı inşa etmek.

Sizleri bugün buraya davet etmemizin en önemli nedenlerinden biri tam olarak bu: dayanışma ağını büyütmek. Araştırma fonları, proje ortaklıkları, uzman desteği, kapasite geliştirme programları, mekân ve kaynak paylaşımı, karşılıklı eğitimler gibi birçok işbirliği modeli topluluğun iyilik halini doğrudan artıracak kapasitelere dönüştürebilir.

Social Policy, Gender Identity and
Sexual Orientation Studies Association

